

[Industriministeren]

om rabatstørrelser, og hvem rabatten eller fordelene gives til. Jeg vil sige her, at jeg finder det tilstrækkeligt, således som det er i lovforslaget, at der pålægges de forretningsdrivende, der udbyder varer i detailsalg, pligt til ved tydelig skiltning at informere kunderne om, at der ydes rabat eller anden særlig fordel, men således at de mere detaljerede oplysninger om rabatstørrelsen skal gives i det omfang, kunderne decideret henvender sig og anmoder om at få dette.

Indførelsen af en regel som foreslået af mindretallet anser jeg for unødvendigt komplicerende. Den ønskede detaljeringsgrad kan måske ligefrem få den stik modsatte virkning af det, man ønsker, nemlig at hovedbudskabet, at der ydes særrabat, ikke bliver kommunikeret effektivt til forbrugere.

Så endelig om tjenesteydelsesspørgsmålet, hvor jeg fuldt ud vedstår de bemærkninger, som fru Lissa Mathiasen citerede fra førstebehandling.

Jeg må sige efter en nøje gennemgang af det, at disse tjenesteydelser er meget varierede og ikke særlig velafgrænsede, og forekomsten af og formen for organiseret rabat inden for forskellige sektorer varierer faktisk meget.

Hvor en skiltningsregel derfor kunne være ønskelig inden for én sektor, er dette ikke tilfældet inden for en anden sektor, ligesom fordele og særydelser inden for dette område ikke kan håndteres på samme måde som særrabatter ved varesalg inden for detailhandelen.

Jeg finder det derfor mest hensigtsmæssigt, at der indføres en bemyndigelsesregel, således at Monopoltilsynet og for pengeinstitutterne og forsikringsselskaberne Finanstilsynet kan fastsætte skiltningsregler for organiseret rabat, i det omfang Tilsynet efter en undersøgelse finder, at der er behov for dette.

Det er altså mit praktiske svar, fru Lissa Mathiasen, på at leve op til den udtalelse, jeg kom med tidligere, men som også tilgodeser det meget brogede billede, der tegner sig på området.

Med disse få bemærkninger vil jeg sige på regeringens vegne, at vi ikke kan anbefale de stillede ændringsforslag.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg takker da selvfølgelig for ministerens svar, men jeg vil sige, at hvis disse ændringsforslag skulle betyde, at man måske kom til at begrænse strømmen af rabatkuponer, har jeg

svært ved at se, at det gjorde noget. Det ville være flot, om vi helt kunne begrænse dem, så de faldt bort. Det tror jeg også ganske mange forbrugere vil være godt tjent med; man kan jo stille det spørgsmål: Hvem er det, der narrer hvem i dette spil om alle disse rabatkuponer?

Jeg synes, det næste svar, ministeren gav, om, at det vil blive meget uoverskueligt, hvis der nu skulle stå for meget, hvis oplysningerne blev for gennemskuelige, egentlig er meget skægt, for jeg synes som regel, at det er lettere at gennemskue tingene, hvis det står klart og tydeligt, men jeg kan forstå, at ministeren er bekymret for, at det kommer til at fremgå alt for klart af oplysningerne ved forretningerne.

I spørgsmålet om tjenesteydelser er jeg meget enig i den del af ministerens besvarelse, der går på, at der er store forskelle. Det er svært at gennemskue netop også af den grund, og derfor synes jeg stadig væk, at behovet for at kræve gennemskuelighed her i den grad er til stede, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har aldrig opfattet et »kan« som værende noget særlig godt tilsagn om, at der bliver gjort noget ved tingene, men vi kan selvfølgelig have vores forhåbninger. Jeg beklager dybt, at vi ikke har kunnet blive enige om at nå til en bedre gennemskuelighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 50 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 51 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes uden afstemning.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 62 stemmer mod 54.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling